

Albert Balcells i González (Barcelona, 1940). Catedràtic d'Història Contemporània de la Universitat Autònoma de Barcelona. Entre altres llibres, ha publicat *El problema agrari a Catalunya: La qüestió rabassaire, 1880-1936* (1968); *Crisis económica y agitación social en Cataluña, 1930-1936* (1971); *Trabajo industrial y organización obrera en Cataluña* (1974); *Història dels Països Catalans* (1980); *Les eleccions generals a Catalunya, 1901-1923* (1982); *Rafael Campalans: Socialisme català* (1985); *Catalan nationalist: Past and present* (1996), i *La Mancomunitat de Catalunya i l'autonomia* (1996). Ha rebut la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i els premis Nova Terra (1967) i Ramon Fuster (1992). Des del 1986 és membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Josep Massot i Muntaner (Palma de Mallorca, 1941). Es va llicenciar en filologia romànica a la Universitat de Barcelona i va fer cursos de llengua i literatura als Estudis Universitaris Catalans. Monjo de Montserrat des del 1962, és director de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat des del 1971 i dirigeix, entre altres, les revistes *Serra d'Or*, *Randa* i *Llengua & Literatura*. És vicepresident de la Societat Catalana de Llengua i Literatura, membre de la Societat Verdaguer i responsable de publicacions de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes, de la qual és també conseller. Ha publicat un bon nombre de llibres sobre temes de llengua, literatura i història dels Països Catalans, entre els quals *Els mallorquins i la llengua autòctona* (1972 i 1985), els Materials de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya (en curs de publicació des del 1993), *Georges Bernanos i la Guerra Civil* (1989) i tot un seguit d'altres obres sobre els diversos aspectes de la Guerra Civil a les illes Balears.

Joaquim Molas i Batllori. Estudià filologia romànica a la Universitat de Barcelona i literatura catalana als Estudis Universitaris Catalans, on posteriorment fou professor. Fou lector d'espanyol i de català a la Universitat de Liverpool, i catedràtic de Llengua i Literatura a la Universitat Autònoma de Barcelona. Actualment és catedràtic de Literatura Catalana Contemporània a la Universitat de Barcelona. Membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres, edità les poesies de

Lluís Icart i Joan Salvat Papasseit i, amb Martí de Riquer, *De la poesia heroico-popular castellana*, de Manuel Milà i Fontanals. Dirigi les col·leccions «Antologia Catalana», «Les Millors Obres de la Literatura Catalana» i alguns volums de la *Història de la literatura catalana*, dels quals escrigué diferents capítols. Ha publicat diversos llibres, entre els quals, *Poesia catalana del segle XX*, en col·laboració amb Josep M. Castellet. Des del 1978 és membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Albert G. Hauf i Valls (Palma, 1938). Doctor en filologia romànica per la Universitat de Barcelona. La seva tesi va obtenir el Premi Nicolau d'Olwer de l'IEC el 1977. Després d'una llarga docència en la Universitat de Gal·les, culminada amb una càtedra personal i el títol britànic d'*Emeritus Professor*, és actualment catedràtic de Filologia Catalana de la Universitat de València. Ha estat conseller de número i director de l'Institut de Filologia i Literatura de l'Institut Valencià d'Estudis i Investigacions. És membre del consell de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes i de l'Institut Interuniversitari de Filologia Valenciana; membre del Patronat Lluís Guarnier; membre numerari de l'Acadèmia d'Història Eclesiàstica de València i membre d'honor de l'Estudi General Lluïà de Mallorca. Entre les nombroses publicacions destaquen: *Speculum Animae*; *D'Eiximenis a Sor Isabel de Villena*, Premi Serra d'Or de la Crítica (1991); l'edició del *Tirant lo Blanch* i *La flor de les istòries d'Orient*, Premi Massó i Torrents de l'IEC (1990). Des del 1991 és membre de l'Institut d'Estudis Catalans.

Eulàlia Duran i Grau (Barcelona, 1934). Doctora en història moderna per la Universitat de Barcelona el 1979, s'ha especialitzat en l'estudi de la societat i la cultura del segle XVI als Països Catalans. Redactora d'Edicions 62, participà especialment en la *Gran enciclopèdia catalana*. És professora del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona des del 1977, i catedràtica des del 1989. Ha col·laborat en la *Història de Barcelona*, dirigida pel seu pare, Agustí Duran i Sanpere, i en la *Història dels Països Catalans*, dirigida per Albert Balcells. Ha fet edicions crítiques, com la de la *Passió de Cervera*, iniciada també pel seu pare, i ha estat la responsable de l'edició de l'*Obra completa* de Miquel Batllori. Ha publicat la tesi sobre *Les germanies als Països Catalans*, diverses edicions de textos i també estudis sobre el Renaixement català. És membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i, des del 1990, de l'Institut d'Estudis Catalans.

Alberto Blecuá (Saragossa, 1941). Estudià a la Universitat de Saragossa i a la Universitat de Barcelona, on es va llicenciar en filologia romànica el 1963 i va rebre el doctorat el 1973. Ha estat catedràtic d'ensenyament mitjà, i actualment és catedràtic de Literatura Espanyola a la Universitat Autònoma de Barcelona. És acadèmic de número de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona i membre corresponent de la Reial Acadèmia Espanyola. Ha publicat sobre: Juan Manuel, el *Libro del buen amor*, el teatre medieval, Garcilaso, Luis de León, Juan de la Cruz, el *Lazarillo de Tormes*, Lope de Vega, Góngora i sobre altres autors i obres dels segles XVI i XVII i posteriors, com el duc de Rivas o Rafael Alberti.

Antonio Mestre Sanchis. Doctor en història de l'Església per la Universitat Gregoriana de Roma, amb la tesi *Ilustración y reforma de la Iglesia: Pensamiento político-religioso de Don Gregorio Mayans y Siscar* (València, 1968). També és doctor en filosofia i lletres per la Universitat de València, amb la tesi *Historia, fueros y actitudes políticas. Mayans y la historiografía del XVIII* (València, 1970). Ha publicat les *Obras completas de Mayans* (5 vol., València, 1983-1986) i dirigeix l'edició de l'epistolari d'aquest erudit valencià; ha preparat personalment la correspondència de Gregorio amb Burriel, Manuel Martí, Pérez Bayer, Martínez Pingarrón (3 vol.), amb Manuel de Roda i el comte d'Aranda, amb els llibreters i amb els alts quadres de l'Administració borbònica, en col·laboració amb Pablo Pérez García. Ha publicat també *Despotismo e Ilustración en España* (1975), *Correspondencia de los ilustrados andaluces* (1990) i «Religión y cultura en la España del s. XVIII», dins de la *Historia de España* (1979) dirigida per Menéndez Pidal. Actualment és catedràtic d'Història Moderna a la Universitat de València.

Hilari Ragner (Madrid, 1928). Llicenciat en dret per la Universitat de Barcelona el 1950. El 1954 va ingressar al monestir de Montserrat. El 1962 va obtenir el diploma d'estudis superiors en ciències polítiques a la Sorbona, amb una memòria sobre la Unió Democràtica de Catalunya, dirigida per Maurice Duverger. Aquesta memòria, ampliada i posada al dia, va constituir la seva tesi doctoral, dirigida per Manuel Jiménez de Parga, defensada el 1975 i publicada el mateix any: *La «Unió Democràtica de Catalunya» i el seu temps (1931-1939)*. Altres obres d'història contemporània són: *La espada y la cruz (la Iglesia 1936-1939)* (1977), *Divendres de passió: Vida i mort de Manuel Carrasco i Formiguera* (1984), *Salvador Rial, vicari del cardenal de la pau* (1993) i *El general Batet* (1994).